

Uşaqların sağlamlıq və təhsil hüququ

Dünyada təxminən 130 milyon məktəb yaşı uşaq məktəbə getmir. Onların üçdə ikisi qız uşağıdır. Bu uşaqların fundamental - təhsil almaq hüququ pozulmuşdur. Həsablamalara görə, ikinci min illiyin əvvəlinə dünyada 850 milyon, yəni dünya əhalisinin altında bir hissəsi savadsız olacaqdır. Statistika problemin nə dərəcədə ciddi olduğunu təsvir edir.

Təhsil sosial və iqtisadi inkişafın mərkəzi prinsipi və aparıcı faktordur. Digər sahələrdə olduğu kimi, Konvensiya təhsilde de uşağın hüquqlarının təmin olunmasını ən vacib bir məsələ kimi qeyd edir.

Uşağın təhsilə olan hüquq bütün uşaqlara aiddir və bu, öz növbəsində, həmçinin, təhsilin sağlam, ayri-seçilik olmayan və təhlükəsiz mühitdə həyata keçirilməsinə nəzərdə tutur. Konvensiya təhsil hüququnu, həmçinin, gender, xüsusi qayğıya ehtiyacılıq, sağlamlıq, qidalanma və uşağın iştirakının təmin edilməsi kimi faktorlarla əlaqəndirir.

Konvensiyanın iki maddəsi sırf olaraq təhsillə bağlıdır. 28-ci maddə uşağın təhsil almağa olan hüquq haqda danışır və uşaq pulsuz icbari təhsil verməyi və onun ləyəqətinə hörmətlə yanaşmayı tələb edir. 29-cu maddə isə uşağın şəxsiyyətinin, istedadının, əqli və fizi ki bacarığının tam hecməde inkişafi üçün təhsilin ne dərəcədə zeruri olduğunu dövlətlərə göstərir və onları uşağın valideynləri, mədəni özgürliyü, dili və mənəvi dəyərlərinə hörmət bəsləməye çağırır.

Təhsil her zaman, hətta fövqəladə hallarda belə uşağın ayrılmaz və inkardilməz hüququ kimi qalır. Hərbi münəqşələr dünyanın bir çox yerlərində böyük dağıntılar və fəlakətlərə səbəb olur. Lakin onlar da uşaqların təhsilə olan hüququnu pozmamalıdır.

Sağlamlıq imkanları məhdud olan şəxslərin təhsili (xüsusi təhsil) haqqında 5 iyun 2001-ci il tarixli AR Qanununun preamblesında deyilir ki, bu qanun sağlamlıq imkanları məhdud şəxslərin təhsili (xüsusi təhsil) sahəsində yaranan münasibətləri tənzimləyir, xüsusi təhsilin təşkilati-hüquqi və iqtisadi əsaslarını müəyyən edir. Qanunun 1-cü maddəsində deyilir ki, xüsusi təhsilin məqsədi sağlamlıq imkanları məhdud şəxsləre zeruri bilik, bacarıq və vərdişlər aşılamaqla onların cəmiyyətə uyğunlaşmasını, o cümlədən, özünəxidmet vərdişlərinin yaradılmasını, əmək fəaliyetinə və ailə həyatına hazırlanmasını təmin etməkdən ibarətdir.

Xüsusi təhsil sahəsində dövlətin vezifəleri isə 4-cü maddə ilə aşağıdakılardır hesab edilir: sağlamlıq imkanları məhdud şəxslərin bacarıq və imkanları nəzərə alınmaqla dövlət hesabına təhsil almalarına təminat verilməsi; xüsusi təhsil sahəsində məqsədli dövlət proqramlarının hazırlanması və həyata keçirilməsi; xüsusi təhsilin dövlət standartlarının müəyyən olunması; sağlamlıq imkanları məhdud şəxslərin bacarıq və imkanlarına uyğun peşələr üzrə hazırlıq almalarına şərait yaradılması; sağlamlıq im-

kanları məhdud şəxslərin peşə-ixtisas təhsili almalarına təminat verilməsi; sağlamlıq imkanları məhdud şəxslərə qanunvericilikdə müəyyən edilmiş müavinətlər verilməsi; xüsusi təhsil sahəsində kadrların hazırlanması, yenidən hazırlanması və ixtisaslarının artırılmasına təminat verilməsi; xüsusi təhsili həyata keçirən müəssisələrə vergi və rüsumların ödənilməsində qanunvericiliklə müəyyən olmuş güzəştlərin tətbiq edilməsi; xüsusi təhsilin dövlət vəsaiti hesabına maliyyələşdirilməsi; xüsusi təhsili həyata keçirən müəssisələrin maddi-texniki bazasının möhkəmləndirilməsi.

4 fəsil və 29 maddədən (I fəsil - Ümumi müddəalar - maddə 1-4; II fəsil - Sağlamlıq imkanları məhdud şəxslərin, onların valideynlərinin və ya digər qanuni nümayəndələrinin xüsusi təhsil sahəsində hüquq və vəzifələri - maddə 5-7; III fəsil - Xüsusi təhsilin təşkili - maddə 8-22; IV fəsil - Xüsusi təhsil sisteminin idarə olunması - maddə 23-29). ibarət Qanunun 23-cü maddəsində deyilir ki, xüsusi təhsili həyata keçirən dövlət müəssisələri müvafiq icra hakimiyyəti orqanı tərəfindən idarə olunur. Müvafiq icra hakimiyyəti orqanı xüsusi təhsil üzrə proqramlar, o cümlədən, əlaqəli proqramlar hazırlanır və həyata keçirir, sağlamlıq imkanları məhdud şəxslərin sahıflığının mühafizəsinə, onların çatışmazlıqlarının korreksiyasına, sosial adaptasiyasına, tibbi-sosial reabilitasiyasına, əlliliyin profilaktikasına yönəldilmiş birgə tədbirlər görür.

Bu sahədə növbəti dövlətdaxili normativ-hüquqi akt AR-in 31 may 2002-ci il 336-11 Q sayılı Qanunu ilə təsdiq edilmiş, Yetkinlik yaşına çatmayanların işləri və hüquqlarının müdafiəsi üzrə komissiyaların təşkilinin və fəaliyyətinin hüquqi əsaslarını müəyyən edir. Komissiyanın əsas məqsədi yetkinlik yaşına çatmayanlara təribyəvi təsir göstərmək dən, onların hüquqlarını və qanuni mənafelerini qorumaqdən, davranışına nəzarət etməkdən, qanunazidd əməllərin qarşısını almaqdan, göstərilən məsələlərdə dövlət və yerli özünüidarəetmə orqanlarının mülkiyyət formasından asılı olmayaq müəssisələrin, idarələrin və təşkilatların fəaliyyətini əlaqənlərdən ibarətdir.

Yetkinlik yaşına çatmayanların işləri və hüquqlarının müdafiəsi üzrə komissiyalar sistemine aşağıdakılardır: rayon (şəhər) komissiyaları - yerli komissiyalar; müvafiq icra hakimiyyəti orqanı yanındakı komissiya; Naxçıvan Muxtar Respublikasının müvafiq icra hakimiyyəti orqanı yanındakı komissiya; AR-in müvafiq icra hakimiyyəti orqanı yanındakı komissiya.

Komissiyalar müvafiq icra hakimiyyəti orqanları yanında həmin orqanlar tərəfindən sədr, məsul katib (katib) və uşaqlarla iş üzrə məsləhətçi-psixoloq da daxil olmaqla, 9-11 üzvdən ibarət tərkibdə yaradılır.

Hər il dünyada 12 milyona yaxın uşaq qarşısı alına bilən müxtəlif xəstəliklərdən - diareya, malyariya, pnevmoniya və s. vəfat edirlər. Bəzi ölkələrdə doğulan hər beş uşaqdan biri heç yaşına qədər yaşaya bilmir. Bu uşaqların çoxunun lazımı qidaya və sağlam yaşamaq, inkişaf etmək üçün ilkin tibbi yardımə ehtiyacı vardır.

Konvensiyanın müdafiə və təbliğ etdiyi hüquqlar uşaqların tibbi xidmətə olan bərabər hüquqlarını təmin edir və dövlətlər tərəfindən tibbi xidmətlərin lazımi səviyyədə bütün uşaqlar üçün elçatan olmasına tələb edir. Konvensiya uşağın evin, ailənin, cəmiyyətin mərkəzində yerləşdirir. Konvensiya bir hüququn başqasını məhdudlaşdırmasının prinsipi əsasında işləyir. Məsələn, uşağın tibbi yardımına olan hüququ onun digər hüquqlarını - təhsil alma, ailədə yaşama və s. hüquqlarını məhdudlaşdırıbilməz.

Konvensiya arzular və istekləri siyahısı deyildir. O, dövlətlər tərəfindən uşaqların tibbi yardımına olan ehtiyaclarını ödəyən lazımi praktiki addımların atılmasını tələb edir. Dövlətlər uşaq ölümünün azaldılması, ilkin tibbi yardımın inkişafı, acliq və doğuşqabağı və doğuşdan sonra aparılan tibbi yardımının inkişaf etdirməyi öz öhdəliklərinə götürür.

Uşaqların tibbi yardımına olan hüquqları Konvensiyanın 24-cü maddəsində yazılmışdır: "İştirakçı dövlətlər uşağın en təkmil sehiyyə sistemi xidmətlərindən, xəstəliklərin müalicəsi və sağlamlığın bərpası vasitələrindən istifadə etmək hüququ olduğunu təsdiq edirlər".

Körpələrin və erkən yaşı uşaqların qidalanması haqqında 17 iyun 2003-cü il tarixli AR Qanunu körpələrin və erkən yaşı uşaqların ana südü ilə qidalanmasının təbliği və müdafiəsinin başlıca istiqamətlərini, sünü qida məhsullarının istehsalı, idxali, reklamı və satışına nezərin təşkilat-hüquqi əsaslarını müəyyən edir, bu sahədə yaranan münasibətləri tənzimləyir.

4 fəsil və 14 maddədən (I fəsil - Ümumi müddəalar - maddə 1-3; II fəsil - Uşaqların ana südü ilə qidalanmasının müdafiəsi - maddə 4-6; III fəsil - Sünü qidalanmanın tənzimlənməsi - maddə 7-10; IV fəsil - Tibb fəaliyyəti subyektlərinin, istehsalçıların və distribütörələrin hüquq və vəzifələri - maddə 11-12; V fəsil - Yekun müddəaları - maddə 13-14) ibarət Qanunun 3-cü maddəsi ilə uşaqların qidalanmasının müdafiəsi sahəsində dövlət siyasetinin əsas istiqamətləri kimi bunlar fərqləndirilir: uşaqların qidalanması ilə bağlı məqsədli dövlət proqramlarının hazırlanması və həyata keçirilməsi; uşaqların təhlükəsiz və adekvat qidalanmasına dövlət təminatı; ana südünün üstünlüyünü təsdiq edən, döşə əmizdirilməni müdafiə edən təbliğat işinin təşkili və uşaqların sağlam qidalanması sahəsində informasiyanın qanunvericilikdə müəyyən olmuş qaydada yayılması; sünü qida məhsullarına dövlət nəzarətinin təşkili; uşaqların ana südü ilə qidalanmasının müdafiəsi məqsədi ilə analara maddi, hüquqi və tibbi-sosial təminat verilməsi.

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti yanında
Kütləvi İnformasiya Vasitələrinin İnkışafına
Dövlət Dəstəyi Fondu

KIVDF

www.kivdf.gov.az

*Bu yazı Azərbaycan Respublikası Prezidenti
yanında Kütləvi İnformasiya Vasitələrinin
İnkışafına Dövlət Dəstəyi Fonduun maliyyə
dəstəyi ilə "İnsan hüquq və azadlıqlarının
müdafiəsi, vətəndaşların hüquqi, siyasi mədəniyyət
səviyyəsinin yüksəldilməsi, sosial və siyasi
fəallığının artırılması" istiqaməti
çərçivəsində hazırlanıb*

Bu sahədə digər qanunvericilik aktı 22 iyun 1999-cu il tarixli "Validədeynlərin itirmiş və valideyn himayəsindən məhrum olmuş uşaqların sosial müdafiəsi haqqında" AR Qanunudur.

10 maddədən ibarət bu Qanun valideynlərin itirmiş və valideyn himayəsindən məhrum olmuş uşaqların, habelə, onların arasından 23 yaşınadək olan şəxslərin sosial müdafiəsi üzrə dövlət təminatının məzmununu, tədbirlərin müəyyən edir, həmin təminatın vərilişini itirmiş 18 yaşınadək olan şəxslər, valideyn himayəsindən məhrum olmuş uşaqlar hər iki valideyni vəfat etmiş 18 yaşınadək olan şəxslərdir; valideyn himayəsindən məhrum olmuş uşaqlar hər iki valideyni məlum olmayan; valideynlik hüquqlarından məhrum edilən və ya valideynlik hüquqlarından məhrum edilən və ya valideynlik hüquqlarla məhrum edilən; xəbərsiz itkin düşmüş, fəaliyyət qabiliyyəti olmayan (fəaliyyət qabiliyyəti mehdudlaşdırılan) hesab edilən, ölmüş elan edilən; azadlıdan məhrum edilme yerlərində cezasını çekən; uşaqların tərbiyə edilməsindən və ya onların hüquq və mənafelərinin müdafiəsindən imtina edən; uşaqlarını tərbiyə, müləcə, əhalinin sosial müdafiəsi və digər analoji məssəsələrdən götürmekdən imtina edən; qanunla nəzərdə tutulmuş qayda da digər hallarda valideyn himayəsindən məhrum hesab edilən 18 yaşınadək şəxslərdir.

Valideynlərin itirmiş və valideyn himayəsindən məhrum ol-

muş uşaqların tam dövlət təminatı valideynlərin itirmiş və valideyn himayəsindən məhrum olmuş uşaqlara müvafiq dövlət və ya bələdiyyə müəssisəsində, qeyyumin (himayəçinin) ailəsində olduqları müddədə pulsuz yemək, paltar və ayaqqabı dəsti verilməsi, yaşaması, təhsil alması və tibbi xidmət göstərilməsi və ya onların tam dəyərinin dövlət büdcəsi hesabına ödənilməsidir.

3-cü maddənin tələblərinə görə valideynlərin itirmiş və valideyn himayəsindən məhrum olmuş uşaqların, habelə, onların arasından olan şəxslərin sosial müdafiəsi mövcud qanunvericiliyə uyğun olaraq dövlət tərəfindən təmin olunur və qorunur. Müvafiq icra hakimiyyəti orqanları valideynlərin itirmiş və valideyn himayəsindən məhrum olmuş uşaqların və onları arasında olan şəxslərin sosial müdafiəsi üzrə məqsədli proqramları hazırlanır və həyata keçirir, onlar üçün mərkəzleşmiş xüsusi yaşayış yerləri, habelə, təhsil, sosial xidmət və digər məssəsələrin bazarında sosial uyğunlaşma və realibilitasiya üzrə dövlət məssəsələri yaradırlar. Valideynlərin itirmiş və valideyn himayəsindən məhrum olmuş uşaqların, habelə, onların arasından olan şəxslərin sosial müdafiəsi üzrə məlumatlı xərcləri müvafiq icra hakimiyyəti orqanı tərəfindən müəyyən edilən minimum dövlət sosial standartlarına əsaslanır.

**Vahid Ömərov,
falsəfa üzrə falsəfa doktoru**